

ВИКЛИКИ ХХІ СТОЛІТТЯ: ПРИСТРАСТІ ЗА ІСАЙЄЮ

На початку ХХІ століття відмічається перехід існування людства на новий цивілізаційний етап. З цього приводу виникає безліч питань стосовно того, в який же бік змінюється сучасна людина? Як і чим вона відповідає на виклики нового століття?

Впродовж останніх 15 років, на сторінках наукової преси ми спостерігаємо сценарії більш негативних перспектив розвитку людства, які, певною мірою, ініціювали пригнічений настрій в європейському та американському суспільствах наприкінці 2012 року. Все людство очікувало на те, чи реалізуються пророцтва великих пророків і духовних учителів різних культур і як саме вони реалізуються. Але все закінчилося оптимістично, і багато з нас ще не усвідомлює, що ми знаходимося перед вибором як негативних, так і позитивних перспектив подальшого існування в цьому світі. Саме зараз, в час великих змін, у людському суспільстві бушують «пристрасті за Ісаєю», повторюється на новому рівні ситуація часів великого старозаповітного пророка.

Ісайя – біблейський пророк, який жив за часів правління царів: Озії, Іоафама, Ахаза, Єзекії, Манасії (між 759-698 рр. до н.е.). Живучи в епоху, яка була серединною між Мойсеєм і Христом, Ісайя серйозно виступав проти лицемірної набожності відпадаючого від Бога народу, віщував суд над усією земною пихатістю і гонитвою за розкішшю, закликав грішників переосмислити свої переконання і цінності відносно перебування на Землі [1]. Але поряд з цим він передбачав і спасіння душ через моральнісне та духовне очищення до часу приходу месії. («І сказав: піднімайте, піднімайте, рівняйте шлях, прибирайте перешкоду зі шляху народу Мого» / від Ісаї 56:14, «Я бачив шляхи його, і зцілю його, і буду водити його й утішати його і засмучених його. Я виконаю слово: мир, мир далекому і ближньому, – говорить Господь, – і зцілю його» / там само 56:18-19) [2]. Багато з його пророцтв негативного характеру не завжди подобалися царям і Ісайя був страчений (розпилений дерев'яною пилкою) за правління Манасії.

Так само знищували впродовж багатьох віків людей, які закликали до слідування найвищим загальнолюдським цінностям, які забезпечують цілісність фізичного і духовного існування людини на Землі. І тільки сьогодні, коли ми усвідомлено переконалися в своїй беззахисності перед силами природи, починаємо переглядати свої життєво важливі орієнтири, що призвело до так званого «дрейфу цінностей» у людському суспільстві.

Між тим, нові наукові відкриття і винаходи техніки формують для людини нові можливості прояву її творчого потенціалу, з'являються нові наукові напрями людського мислення, психології та світогляду. При цьому акцентується увага на інтерсуб'єктивному просторі, оскільки за весь період свого існування людство усвідомило, що людина на Землі не може бути вільною, повністю залежить від інформації, яка сьогодні диктує новий рівень відповідальності. Таким чином, настає епоха нового виміру людини і людяності.

Для багатьох дослідників різних наукових галузей нещодавні зміни в Сонячній системі, геофізиці та метеорології Землі, а також і в людському суспільстві

– не мають пояснення в межах західних світоглядних моделей. Вони звикли розглядати аномальні явища, що зафіксовані науковцями, як окремі, не пов'язані одна з одною події – загадки без розгадок. Однак деякі локальні релігійні традиції, такі як південноамериканських та північноамериканських індіанців, мешканців Тибету, а також есеїв Кумрану на березі Мертвого моря – містять інформацію, яка дозволяє внести в надуманий хаос нашого існування певну систему і сенс. Ці вчення мають на увазі погляд на творіння як на єдине ціле, нагадуючи, що наші тіла створені з того ж самого матеріалу, що й Земля – не більше не менше.

Есеї були давньоєврейською релігійною сектою, яка існувала в період з I століття до нашої ери по I століття нашої ери і вирізнялась надзвичайним благочестям і моральністю чистотою. Саме в цих сувоях знайдено єдиний повністю збережений запис пророцтв Ісайї, які було виключено з Біблії Нікейським Собором. Про цю секту ми раніше дізнаємося з праць Філона Олександрійського, Йосифа Флавія та Плінія Старшого. А на початку XX століття в бібліотеках Габсбургів (Германія) та католицької церкви були знайдені стародавні документи, що містять у собі сповнене вишуканої простоти вчення есеїв. Ватиканські рукописи півтора тисячолітньої давнини стали основним джерелом, яке дозволило Е. Шекелі опублікувати переосмислені переклади есейських текстів [3].

Навіть побіжний перегляд сувоїв Мертвого моря дає можливість побачити, що есеї мали більш ясне уявлення, ніж ми про наші відношення зі світом, а також про час і пророцтва, до яких дійшла наука лише XX століть поспіль.

Складені майже дві тисячі років тому тексти, сьогодні доведені найновішими дослідженнями фізики, хімії, біології та інших міждисциплінарних наукових галузей, доводять, що події, які відбуваються у світі дивним чином відображають розвиток наших уявлень, переконань і вірувань. Так буйство природи відображає собою стан наших тіл – і навпаки. А ослаблення імунітету людського організму та збільшення ракових захворювань, відповідно до цієї точки зору, є внутрішнім вираженням загального «надлому», що заважає природі підтримувати наше життя.

Такий образ мислення, який був запропонований ще видатними Нобелівськими лауреатами – Р. Фейнманом, С. Вайнсбергом, С. Томанагою, Дж. Швейгером – пропонує нам бачити в землетрусах, виверженнях вулканів і інших стихійних лихах відображення зміни нашої свідомості. «Ми не вміємо пророчити майбутнє. Можна лише передбачити вірогідність тієї чи іншої події» – говорив Р. Фейнман [4]. Дійсно, з такої позиції життя стає чимось набагато більшим, ніж набір випадкових і не пов'язаних один з одним подій і переживань. Стан світу стає начебто живим барометром, який вказує нам на те, наскільки далеко ми просунулися по колись обраній дорозі. Така холистична точка зору передбачає ще й те, що зміни в світі надають нам можливість побачити і оцінити наслідки нашого вибору, наших переконань і цінностей, усвідомити своєрідний зворотний зв'язок між нами й навколишнім світом. Зрозумівши певний механізм, ми отримуємо можливість вільно та усвідомлено змінювати власне життя.

Так, відповідно сучасним поглядам квантової фізики, бачення нашими предками катастроф і руйнування завжди були лише одним з можливих сценаріїв майбутнього. Ці сценарії не обов'язково збудуться. Все залежить від нас: чим скоріше ми усвідомимо свої істинні відносини зі світом, чим скоріше зробимо

власний вибір на користь добра і любові – тим скоріше заспокоїться природа, зцілиться суспільство, прийде злагода між народами.

Потужні духовні техніки, що дозволяють досягти цього, давно вийшли з користування, але продовжують зберігатися в нашій колективній пам'яті. Ми стикаємося з ними кожного дня, коли відчуваємо радість життя, співчуття та любов. Це внутрішнє знання допоможе нам зробити так, щоб грізне древнє пророцтво про смерть і руйнування не збулося.

Квантова фізика, як наука, виникла на початку ХХ століття і заснована на принципах, відповідно яким між часом, молитвою (як єдністю наших думок, почуттів та емоцій) і майбутнім існує тісний зв'язок, який ми тільки-тільки починаємо розуміти. Нам здається, що ми йдемо шляхом, який веде до певного фінішу, але в будь-який момент ця дорога може різко звернути до іншого, непередбаченого варіанту реальності. Серед найважливіших положень квантової теорії ми знаходимо наступні підтвердження: у кожного конкретного моменту часу існує багато варіантів розвитку [4]. До того ж, сьогодні прийнято науковцями до уваги менш за все вивчений чинник світобудови – ефект багатовимірності. Погляди наукового світу зводяться до того, що наш світ складається з однієї єдиної субстанції – світових сполохів (квантів), що вібрують з різною швидкістю. Деякі світові сполохи вібрують так слабо, що сприймаються нами як тверда мінеральна речовина. Водночас, у своїх спостереженнях фізики і біологи не приймають до уваги події, частота вібрацій яких занадто висока і не сприймається наявними лабораторними приладами. Тут виникає наступна проблема – рівень розвитку метрології, яка стала перед новими завданнями побудови вимірювальних приладів нового покоління. Отже, ми знаходимося сьогодні перед новим рівнем дослідження, перш за все, людини і оточуючого її середовища, коли наука набирає швидкість свого розвитку і розширює горизонти багатовимірних досліджень.

Навіть якщо пророцтва майбутнього стають страшнішими з кожним днем, але тепер ми вже напевно знаємо, що в людей вистачить сили, щоб повернути ці величні явища собі на благо.

Література:

1. Нюстрем Э. Библейский словарь / Пер. со шведского под ред. И. С. Свенсона. – СПб, 2002. – С. 186 – 187.
2. Біблія / в українському перекладі з паралельними місцями і додатками. – К. : УПЦ, 2004. – С. 775–776.
3. Шекели Э. Евангелие мира от эссеев (4 книги) / Пер. с англ. Т. Данилевич, С. Ильина, М. Драчинского – М. : Сатва, 2005.
4. Фейнман Р. Вы, конечно, шутите, мистер Фейнман! (Физика. Биография, Мемуары. Юмор и прочее) / Пер. с англ. Р. Лейтона – Ижевск : РХД, 2002.